

ФАКТИ ЗА ОЛОВО

Се проценува дека 1,5 милиони работници во ЕУ потенцијално се изложени на олово и неоргански соединенија на олово. Најчестиот начин на професионално изложување на олово е со вдишување на оловни гасови или прашина во воздухот оптоварена со олово и апсорпција на олово преку респираторниот систем. Изложеноста на олово е поврзана со зголемен ризик од рак на белите дробови, желудникот и мочниот меур кај различна популација. Најсилните епидемиолошки докази се за рак на белите дробови и стомакот, кои се константни, но слабо поврзани со професии и индустрии кои имаат изложеност на олово. Оловото е класифицирано како канцероген од групата 2Б од страна на IARC, што значи дека веројатно е канцероген за луѓето..

МАКЕДОНСКО ЗДРУЖЕНИЕ ЗА
ЗАШТИТА ПРИ РАБОТА
www.mzzpr.org.mk

Каде се појавува ризикот

Оловните гасови се произведуваат за време на обработка на метал, кога се загрева или лее. Оловната прашина се појавува кога се сече метал или кога водената боја е измешана или отстранета со топлински пиштол. Оловните гасови и оловната прашина немаат мирис, па веројатно нема да знаете дека сте изложени. Иако се користи поретко, оловото е сеуште вообичаено во многу индустрии, вклучувајќи градежништво, рударство и производство. Во секоја од овие индустрии, постои ризик за изложеност на олово, кое може да се вдишува, да се внесе или да се стапи во контакт со него.

Повеќе за супстанцата

Оловото е природен сино-сив тежок метал кој се наоѓа во мали количини на земјината кора. Може да се користи како чист метал, во комбинација со друг метал за да се формира легура, или во форма на хемиски соединенија. Примарна употреба на олово е за автомобилски оловно - киселински батерии за складирање, како вид батерија на полнење која користи речиси чиста олово легура.

Исто така, оловото може да се користи во производството на муниција, метални производи (при лемење на цевки) и кај уреди за заштита X-зраци. Поради здравствени проблеми, употребата на оловото од боите и керамички производи, лемење на цевки драстично е намалено во последните години.

Кои се симптомите и какво е влијанието

Оловото преку белите дробови преминува во крвта, со што може да наштети на повеќе органи. Здравствени проблеми преку краткотрајна изложеност на олово, може да варираат од абдоминална болка до главоболка и замор. Долготрајна изложеност може да води до абдоминална болка, депресија, несвестица, срцево заболување, заболување на црн дроб и проблеми со плодноста. Конкретниот механизам кој води до појава на канцер за сега е непознат. Соединенијата на олово не се појавуваат за да предизвикаат директни генетски нарушувања, но тоа може да го направат преку неколку индиректни механизми, вклучувајќи ја промената на ДНК, вклучувајќи инхибиција на ДНК синтеза и обнова, оксидативно оштетување и интеракција со ДНК - врзувачките протеини и протеини на тумор-супресори.

Што може да направите

Правете постојани соодветни мерења на изложеноста сè со цел да се знае кога треба да се преземат активности. Испитајте дали работниците известуваат за раните симптоми.

Најефикасен начин за спречување на изложеноста е преку замена со производи кои не содржат олово или се со пониски содржини на олово. Онаму каде што производите кои содржат олово не можат да се заменат, потребно е да се едуцираат работниците за опасностите и за безбедни работни практики. Користете соодветни инженерски контроли за да ја осигурате работната средина која треба да биде добро проветрена. Јадењето и/или пиењето треба да се врши само во простории каде не се ракува со или не се обработуваат производи кои содржат олово.

Обезбедете за работниците соодветна опрема за лична заштита, како што се очила, соодветна респираторна заштита, комбинезони и ракавици. Во некои случаи може да биде потребен респиратор. Личната заштитна опрема треба да се користи како последно средство, по воведувањето на можните инженерски решенија.